

IN MEMORIAM

Mr. sc. Vladimir Pospišil

(1945. – 2024.)

Mr. sc. Vladimir Pospišil rođen je 29. ožujka 1945. godine u Požegi u obitelji Julija i Jozefine Pospišil, rođene Šestak, kao četvrto dijete uz dvije sestre i brata s kojima je proveo sretno djetinjstvo. U najranijem djetinjstvu usvaja životne vrijednosti kao što su ljubav prema obitelji, katoličkoj vjeri, domovini Hrvatskoj, kao i ponos na svoje češko-slovačko porijeklo. Te su mu vrijednosti ostale usađene u srcu do kraja života. U svom rodnom gradu Požegi završio je osnovnu školu u krugu brojnih dragih prijatelja. S njima je nastavio i srednjoškolsko obrazovanje u Gimnaziji u Požegi, gdje je maturirao 1964. godine. Već u to doba razvio je snažnu ljubav prema sportu, aktivno se bavio atletikom i gimnastikom, dok su mu kasnije u fokusu interesa bili i drugi sportovi, posebno tenis, skijanje i planinarenje te odbojka i košarka.

Profesor Pospišil diplomirao je na Fakultetu za fizičku kulturu u Zagrebu 1973. godine studij II. stupnja smjer: Fizički odgoj u školama i Rekreacija, čime je stekao zvanje profesor fizičkog odgoja. Godine 1975. položio je i stručni ispit. Kako bi sebi omogućio školovanje, za vrijeme studija je radio preko student servisa, iako ga to nije sprječavalo da na Fakultetu aktivno sudjeluje na raznim istraživanjima i projektima, što je pobudilo njegov interes za znanost.

Jedna od glavnih prekretnica u njegovom životu bilo je upisivanje Postdiplomskog studija za znanstveno usavršavanje iz Kineziologije (4 semestra). Godine 1986. obranio je magistarski rad pod nazivom *Razlike u nekim antropometrijskim i motoričkim karakteristikama između učenika ruralnih i urbanih sredina*, stekavši tako stručnu

spremu (VII/2) stupnja i naziv Magistar društveno-humanističkih znanosti iz područja Kineziologije.

Na Fakultetu za sport, Univerziteta u Ljubljani prijavio je doktorski rad i proveo veći dio znanstvenog istraživanja na temu antropoloških i motoričkih karakteristika i sposobnosti vojnika alpinaca, koje zbog raspada bivše države Jugoslavije nije bilo moguće nastaviti i dovršiti u Ljubljani. To ga nije smetalo, jer mu je kao hrvatskom branitelju iz Domovinskog rata bilo puno važnije da Republika Hrvatska postane samostalna država, nego da on dobije svoj doktorat.

Nakon diplomiranja dolazi u Rijeku i radi u srednjim školama. Prvo se zapošljava u Trgovačkoj školi, a zatim Ekonomskoj i Građevinskoj školi u Rijeci. Želeći unaprijediti i potaknuti svoje učenike na bavljenje tjelovježbom, profesor Pospišil je s velikim entuzijazmom i veseljem organizirao različite sportske ekipe koje su postizale značajne uspjehe na školskim natjecanjima.

Kada je tjelesni odgoj uveden kao obvezni predmet na fakultetima, počinje raditi na Građevinskom fakultetu u Rijeci, u početku kao predavač u dopunskom radu, a od 1991. godine u stalnom radnom odnosu. Godine 1996. izabran je u trajno zvanje višeg predavača za područje Društvenih znanosti, polje Kineziologija za predmet Tjelesna i zdravstvena kultura, u kojem je ostao do odlaska u mirovinu 2010. godine. U to vrijeme sudjelovao je kao istraživač suradnik u znanstvenim projektima i istraživanjima Fakulteta, primjerice na projektu *Stres uzrokovan nesrećama u graditeljstvu*.

Njegova brojna prijateljstva i poznanstva iz doba studija bila su mu inspiracija za širenje prijateljstva kroz sport i među svojim učenicima i studentima. Bio je društven, empatičan, pun razumijevanja za njihove probleme i uvijek spreman za savjet i pomoć. Vizija mu je bila da tjelovježbom u školama i fakultetima treba pružiti takvo obrazovno okruženje koje će među učenicima i studentima poticati širenje prijateljstva, druženja i empatije prema drugima, ali i njihov intelektualni i društveni razvoj te ih na taj način pripremiti za njihove buduće profesionalne obveze i izazove.

Zdušno se zalagao za ideju da učenici i studenti imaju mogućnost sami birati sport kojim će se baviti jer je smatrao da samo tako mogu biti i ostati zainteresirani za sport i kroz život nakon školovanja. U tom smislu je i svoju kćer Mariju od najranijeg djetinjstva upoznavao s različitim sportovima kao što su plivanje, ronjenje, tenis, skijanje, klizanje, jahanje, planinarenje itd., kako bi mogla cijeniti vrijednost sporta i kasnije imati mogućnost izbora hoće li i čime će se baviti.

S obzirom na loša materijalna stanja u školama i na fakultetima, nije bilo moguće pružiti velik izbor sportova, pa je u praksi to nastojao ostvariti kroz osnivanje različitih sportskih ekipa, organiziranja škola tenisa, plivanja, skijanja te planinarenja i brojnih izleta punih iznenađenja, aktivnosti i veselja. Imao je mnogobrojne ideje i zamisli kako to postići, kao npr. organiziranjem sportskih susreta sveučilišta Europe, sportskih susreta sveučilišta država Alpe-Adria i slično, kojima cilj nije bio samo sport, nego i profesionalni ciljevi, posjeti posebnim građevinskim objektima i susreti sa studentima i nastavnicima drugih građevinskih fakulteta u Pragu, Trstu, Crnoj Gori i mnogim drugim. Bio je jedan od glavnih inicijatora za osnivanje Akademskog košarkaškog kluba Rijeka kao i ženske odbojkaške ekipe za rekreaciju žena građevinarki. Organizirao je i niz prijateljskih teniskih turnira na Rudnome (blizina Viškova) na kojima je uvijek nastojao okupiti što veći broj poslovnih prijatelja Građevinskog fakulteta i kolega iz mnogih građevinskih tvrtki. Posebno mjesto u njegovu sportskom životu zauzimaju legendarna trodnevna skijanja na Krvavcu gdje je uvijek prevladavalo ugodno društvo uz jednostavno i spontano druženje uz pjesmu i harmoniku. I sve to radio je s ciljem razvijanja dugoročnih prijateljstava, u čemu je i uspio, što se najbolje vidi po opstanku tih ekipa i nastavku zajedničkih skijanja i nakon njegovog odlaska u mirovinu. Ne čudi stoga da su ga njegovi bivši studenti, sada ugledni i uspješni inženjeri i znanstvenici, u Monografiji povodom obilježavanja 65. obljetnice Društva građevinskih inženjera Rijeka, nazvali „dobrim duhom“ Društva koji je „suradnju Fakulteta i Društva na ovakvim susretima zapečatio, s puno smijeha i dobre zabave“.

Bio je cijenjen i iznimno poštovan profesor i kolega, izuzetno vjeran prijatelj, voljen suprug i častan otac svoje kćeri. Njegova iznimna vedrina i uvijek pozitivan dobronamjeren osmjeh ostavio je neizbrisiv trag u srcima njegovih mnogobrojnih prijatelja i poznanika. Duhovno izuzetno nadaren i svestran bio je ogromna motivacija mlađim naraštajima, po čemu će ga mnogi pamtiti. Svi koji su ga poznavali dobro znaju koliko je bio uporan i pažljiv u svom radu, izuzetno pošten i korektan. Takav je ostao do kraja svog života. Preminuo je 16. srpnja 2024. godine u Crikvenici, a posljednje počivalište mu je u rodnoj Požegi. Dragi naš Vlado, neka Vam je laka hrvatska zemlja koju ste neizmjereno voljeli. Počivali u miru Gospodnjem.

pripremili: doc. dr. sc. Elvis Žic i Marija Pospišil-Miler, supruga
preminulog profesora Vladimira Pospišila

Dr. sc. Dražen Domandžić

(22. 1. 1937. – 24. 12. 2023.)

Dr. sc. Dražen Domandžić je rođen 1937. godine u Vrgorcu, a njegove karijera u građevinarstvu započinje 1962. godine kada je završio Tehničku građevinsku školu u Splitu i stekao kvalifikaciju građevinskog tehničara. Studirao je i 1969. godine diplomirao na Geodetskom fakultetu u Zagrebu te potom nekoliko godina radio u Geodetskom zavodu u Rijeci. Studij građevinarstva je završio pri Tehničkom fakultetu u Rijeci 1979. godine. Znanstveni stupanj magistra tehničkih znanosti stekao je 1983. godine na Građevinskom fakultetu u Zagrebu, a doktorirao je na Fakultetu za arhitekturu, građevinarstvo i geodeziju u Ljubljani 1986. godine na temu *Uporaba spline v funkcij – optimizaciji geometrije prometnic*.

U visokoškolsku nastavu se uključio 1972. godine zaposlivši se kao asistent na Građevinskom odsjeku Tehničkog fakulteta u Rijeci. Nakon osnivanja samostalnog fakulteta – Fakulteta graditeljskog znanosti (danas Građevinskog fakulteta u Rijeci) 1976. godine, do 2002. godine radio je u punom radnom vremenu u nastavi na toj instituciji. Na Građevinskom fakultetu je 1987. godine prvi puta izabran u znanstveno-nastavno zvanje docenta za područje Tehničkih znanosti, polje Građevinarstvo, grana Prometnice, 2000. godine u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora te 2004. godine u znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora. Od 2002. godine, kada je izabran u nastavno zvanje profesora visoke škole, u dijelu radnog vremena bio je zaposlen na Veleučilištu u Rijeci. U periodu od 1991. – 2000. godine obnašao je funkciju Pročelnika katedre za prometnice s prometnom tehnikom, organizaciju građenja i zgradarstvo.

S Katedre za prometnice Građevinskog fakulteta u Rijeci se umirovio 1. listopada 2007. godine.

U nastavi je, u različitim zvanjima, dr. sc. Domandžić radio preko 30 godina. Započeo je kao asistent na kolegijima Geodezija i Zemljani radovi i podzemne građevine, a tijekom karijere sveučilišnog

nastavnika bio je nositelj kolegija na stručnom i sveučilišnom studiju Građevinskog fakulteta u Rijeci – Ceste I, Ceste II i Zemljani radovi. Uveo je kolegije Prometne zgrade na dodiplomskom studiju građevinarstva te Prateći objekti na prometnicama na poslijediplomskom studiju. Izradio je interne skripte za kolegije kojima je bio nositelj – Ceste I i Zemljani radovi. Ukupno je tijekom svog radnog vijeka na Fakultetu dr. Domandžić mentorirao izradu preko 100 diplomskih radova na stručnom i sveučilišnom studiju građevinarstva.

Znanstveno-istraživački interes dr. Domandžića bio je dominantno vezan uz teme oblikovanja trase prometnice – istraživanju splajn krivulja u geometriji prometnica i modeliranju trase prometnice nekonvencionalnim krivuljama. Objavio je ukupno 30-tak znanstvenih i stručnih radova, od čega do izbora u redovitog profesora 2004. godine devet radova u znanstvenim časopisima te 12 na međunarodnim konferencijama.

Dr. Domandžić se tijekom cijele karijere nastavno, znanstveno i stručno bavio područjem prometnica, povezujući na određeni način svoje dvije struke – geodeziju i građevinarstvo. I nakon umirovljenja s Fakulteta ostao je u kontaktu i još se dugo godina bavio građevinarstvom na drugačiji, praktičan način.

pripremila: prof. dr. sc. Aleksandra Deluka-Tibljaš

Prof. emer. dr. sc. Mladen Vučetić
(1951. – 2023.)

Prof. emeritus Mladen Vučetić s University of California, Los Angeles (UCLA) rođen je u Zagrebu 1951. Godine 1970. upisuje Građevinski fakultetu u Zagrebu gdje je diplomirao 1976. pod mentorstvom prof. Ervina Nonveillera, a tema njegovog diplomskog rada bila je o utjecaju horizontalnih drenaža na stabilnost glinenih kosina. Godine 1977. zapošljava se u Građevinskom institutu u Zagrebu, gdje je radio na projektiranju velikih zemljanih brana, projektiranju temelja, cikličkih laboratorijskih ispitivanja te terenskom nadzoru geotehničkih projekata. Godine 1980. i 1981. usavršava se na Norveškom geotehničkom institutu (NGI) u Oslu. Godine 1981. magistrirao je na Građevinski fakultetu Sveučilišta u Zagrebu obranom rada pod naslovom *Utjecaj promjene veličine uzorka na rezultate ispitivanja gline u aparatu za čisto smicanje tipa NGI*. Godine 1982. odlazi na Rensselaer Polytechnic Institute (RPI), Troy, New York, gdje je doktorirao 1986. temu likvefakcije pjeskovitih tla pod utjecajem potresa pod mentorstvom prof. Ricarda Dobryja. Nakon stjecanja doktorata započinje svoju sveučilišnu karijeru na Clarkson Universityju, Postdam u New Yorku, a 1987. prelazi na University of California Los Angeles, gdje ostaje do mirovine 2018. godine. Tijekom svoje bogate karijere predavao je brojne predmete iz dinamike tla, temeljenja i geotehnike. Njegovo istraživanje bilo je usmjereno na ciklično i dinamičko ponašanje tla, likvefakciju tla tijekom potresa, stabilnost kosina i čavlanog tla. Bio je voditelj nekoliko kompetitivnih projekata koji su rezultirali velikom broju uspješno obranjenih doktorata. Njegova istraživanja objavljena su u više od 30 znanstvenih časopisa i često su citirana u brojnim radovima. Među najpoznatijima su članci *Effect of Soil Plasticity on Cyclic Response* (koautorstvo sa prof. Ricardom Dobryjem, 1991.) i

Cyclic Threshold Shear Strains in Soils (1994.), koji su naširoko citirani u stručnoj literaturi.

Održavao je bliske veze s Hrvatskom, mentorirajući hrvatske studente i surađujući na projektima s Građevinskim fakultetima u Zagrebu i Rijeci. U akademskoj godini 2008./2009. je uz prof. Lea Matešića bio nositelj kolegija na Sveučilišnom poslijediplomskom doktorskom studiju građevinarstva Geotehnički aspekti potresnog inženjerstva. U akademskoj godini 2013./2014. održava nastavu iz kolegija Dinamika tla na Sveučilišnom diplomskom studiju te kolegija Geotehnički aspekti potresnog inženjerstva na Sveučilišnom poslijediplomskom doktorskom studiju građevinarstva.

Prof. Mladen Vučetić bio je poznat po svom jednostavnom i pristupačnom karakteru, uvijek spreman na šalu, ali izrazito pedantan i predan kada je riječ o poslu. Ostavio je snažan utisak na studente, kolege i sve one koji su s njim surađivali. Svake godine dolazio je u Hrvatsku, gdje je provodio vrijeme s obitelji i prijateljima, te je, unatoč uspješnoj karijeri u inozemstvu, zadržao čvrstu povezanost sa svojim zavičajem.

Mladen Vučetić preminuo je 4. listopada 2023. u Los Angelesu, ostavivši iza sebe bogato nasljeđe i mnoge suradnike koji će ga pamtiti s velikim poštovanjem.

pripremio: izv. prof. dr. sc. Vedran Jagodnik